College van beroep
voor de examens

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

U I T S P R A A K 1 9 – 4 3

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam], appellant,

tegen

de Examencommissie van het Instituut voor Politieke Wetenschap, verweerder.

Procesverloop

Appellant heeft op 18 januari 2019 tentamen gedaan voor de onderwijseenheid "Analysing International Relations" (hierna te noemen "het tentamen").

Op 5 februari 2019 is aan het tentamen het cijfer 6,0 toegekend.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, ingekomen op 28 februari 2019, beroep aangetekend.

Bij besluit van 4 maart 2019 is aan het tentamen als nieuw resultaat het cijfer 6,5 toegekend.

Bij brief van 14 maart 2019 heeft appellant de beroepsgronden nader aangevuld.

Verweerder heeft het College laten weten dat onderzocht is of een minnelijke schikking mogelijk was. Een minnelijke schikking tussen partijen is niet bereikt.

Op 9 april 2019 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 17 april 2019 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant was ter zitting aanwezig, samen met zijn gemachtigde, [naam]. Namens verweerder is ter zitting verschenen [naam].

Overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden

Appellant volgt de masteropleiding Political Science, specialisatie International Relations and Organisattions.

Appellant heeft voor het tentamen – na herziening – het cijfer 6,5 gehaald.
Het tentamen bestond uit 20 meerkeuzevragen en 4 essay-vragen.

Voor de essay-vraag over "the puzzle that motivates [naam] (1995) "rationalist explanation for war"" (hierna te noemen "de essay-vraag") was maximaal 14,5 punten te behalen.

2 – Het bestreden besluit

Bij besluit van 4 maart 2019 heeft verweerder aan appellant – na herziening – voor het tentamen het cijfer 6,5 toegekend.

De reden om een hoger cijfer toe te kennen is gelegen in het feit dat de examinator bij nader inzien van mening was dat de assistent die het tentamen in eerste instantie had beoordeeld, de modelbeantwoording te strikt had geïnterpreteerd. Daarom is de beoordeling van de essay-vraag verhoogd van een 3 naar een 4.

Volgens verweerder hebben zicht geen onregelmatigheden voorgedaan met betrekking tot de procedure. Verweerder heeft het modelantwoord voor de essay-vraag nogmaals beoordeeld, mede in het licht van het essay en het lesmateriaal, en is van mening dat de essay-vraag redelijkerwijs gesteld kon worden, gezien de vereiste kennis van de student en dat in de model-beantwoording zorgvuldig en eerlijk punten werden toegekend voor het juist identificeren van relevante onderdelen van het antwoord.

Verweerder heeft ook nog eens zelf naar het tentamenmateriaal gekeken en is van oordeel dat dit adequaat toepasselijk is voor de beoordeling van de door de student gegeven beantwoording van de essay-vraag. Toch heeft verweerder gevraagd aan een derde docent, die expert is op het gebied van internationale relaties, om een onafhankelijke beoordeling van het examenmateriaal te geven.

Daar is uit gekomen dat een tweedejaars student, die het vak heeft gevolgd en het artikel goed heeft gelezen, in staat geacht moet worden om de essay-vraag zeer zeker te beantwoorden op de wijze zoals voorgeschreven in het antwoordmodel. De vraag past bij het niveau dat van een tweedejaarsstudent verwacht mag worden.

3 – De gronden van het beroep

Volgens appellant is de beoordeling van het tentamen niet op de juiste wijze tot stand is gekomen. Hij is het niet eens met de punten die hij behaald heeft voor de essayvragen. Er is volgens hem sprake van een “mismatch” tussen de beoordelingssleutel en de essayvraag. Hij vindt dat hij 8,0 (van de maximaal 14,5) punten had moeten krijgen voor de essayvraag.

Het essay van [naam] is volgens appellant een baanbrekende paper. De inhoud daarvan verschilt aanzienlijk met de inhoud van de hoorcolleges. Daardoor is volgens appellant ook een andere beantwoording van de essay-vraag mogelijk. Het was voor hem niet mogelijk om de docent hierover tijdens de colleges aan te spreken.

Volgens appellant is het antwoord volgens de modelbeantwoording niet besproken tijdens de hoorcolleges. Hij heeft zich bij de voorbereiding van het tentamen vooral gefocust op de paper van [naam], en niet zo zeer op de hoorcollegemateriaal. De examinator had tijdens het hoorcollege moeten zeggen dat wat daar wordt behandeld anders is dan uit de paper van [naam] volgt. Wat de examinator nu heeft gevraagd, wordt niet besproken in de paper van [naam].

Voor dit tentamen moesten 20 papers worden bestudeerd, in totaal ongeveer 100 bladzijden. Het zou teveel tijd kosten om die daarnaast te vergelijken met het hoorcollegemateriaal. Dat hoort met elkaar overeen te komen. Het was voor appellant onmogelijk om woorden te reproduceren om de essay-vraag goed te beantwoorden.

In de paper van [naam] worden veel meer onderwerpen besproken, die niet in de gestelde vragen terug komen en waarmee dus ook geen punten te behalen zijn.

De modelbeantwoording is volgens appellant ondeugdelijk, omdat hij meteen vanaf het begin al 4 punten verloren had, omdat die vragen niet gerelateerd waren aan de paper van [naam]. Het maken van dit tentamen was een gelukstreffer.

Ook als je de paper van [naam] goed had begrepen, dan had je nog niet hoog kunnen scoren op dit tentamen. Dat is onredelijk.

Er had minstens 0,5 punt toegekend moeten worden voor het enkele benoemen van de onderwerpen. Met deze wijze van tentamineren worden de kennis, inzicht en vaardigheden van de student onvoldoende getoetst.

5 – Overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College overweegt allereerst dat de examinator bij uitsluiting bevoegd is tot het beoordelen van de tentamens en examens waarvoor hij door de examencommissie is aangewezen. Verweerder dient er in algemene zin voor in te staan dat het tentamen op de juiste wijze tot stand is gekomen en is beoordeeld.

Uit het ter zitting overgelegde afschrift van het door appellante gemaakte tentamen heeft het College kunnen opmaken dat de examinator per (onderdeel van de) vraag heeft aangeven waarom appellant niet het juiste antwoord heeft gegeven op de vraag. Die opmerkingen komen er op neer dat het antwoord geen betrekking heeft op de vraagstelling. Appellant heeft daarbij volgens de examinator irrelevante zaken genoemd. Uit de gegeven antwoorden blijkt dat appellant de examenstof (nog) niet goed beheerst. Die uitleg heeft de examinator ook aan appellant gegeven bij de nabespreking.

Niet valt in te zien dat het standpunt van verweerder dat bij de totstand-koming van het tentamen en de beoordeling daarvan de in de OER en de R&R voorgeschreven procedure is gevolgd, onjuist is . Het tentamen is in tweede instantie herbeoordeeld door de examinator, die daaraan het cijfer 6,5 heeft toegekend. Daarna hebben ook verweerder en een derde docent nog naar het tentamen, de beantwoording van de vragen door verweerder, en de modelbeantwoording gekeken. Met hun aller conclusie dat een tweedejaars-student in staat moet zijn deze essayvraag goed te beantwoorden, als de paper van James [naam] goed is bestudeerd en wat daarover door de docent tijdens de hoorcolleges is behandeld, kan het College zich verenigen. Verder kan er niet aan worden voorbijgezien dat 65% van de studenten het tentamen heeft gehaald en dat er over deze vraag van andere studenten geen klachten zijn binnengekomen. Ook blijkt uit het tentamen voldoende duidelijk dat van de student niet werd gevraagd om bepaalde woorden te noemen; de begrippen moesten ook worden uitgelegd om voor punten in aanmerking te komen.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond**.**

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon, (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. K. Beerden, M. Heezen LLB en Y.D.R. Mandel (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: